

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: کارین لویکهفلد

فرستنده: عثمان حیدری

۰۳ جنوری ۲۰۱۹

عقب نشینی

دونالد ترامپ نمی‌خواهد بیش از این نفت به آتش مناقشه سوریه بپاشد. این تصمیم نتیجه بلند نظری و فتوت او نیست، بلکه مربوط به معادلات درونی ایالات متحده امریکاست. همین که علایم کوچکی از تعدیل در مسایل نظامی سیاست‌های رئیس‌جمهور آشکار شد، چه در کشور و چه در اتحادیه اروپائی، جایی که برخی از کشورها به سیاست‌های تجاوزکارانه خو گرفته اند و خواستار ادامه آنند، موضع‌گیری و مقاومت علیه ترامپ سازماندهی شد. غرب نمی‌خواهد اذعان کند که روسیه و ایران در سوریه پیروز شده اند. این‌که آیا صلح در منطقه امکان‌پذیر خواهد بود، بسته به خرد و مهارت بازیگران در مذاکرات خواهد داشت.

رئیس‌جمهور ترامپ به وعده خود وفا کرد: او نیروهای نظامی کشور را از سوریه بیرون می‌آورد. مقامات دولتی می‌گویند این خروج می‌تواند تا ۱۰۰ روز به طول بینجامد و پس از آن «دیگرانند که باید وضعیت» را مدیریت و تنظیم کنند. حال این «فاز نوین» که به گفته کاخ سفید قرار است آغاز گردد چگونه خواهد بود، هنوز معلوم نیست.

برخی می‌خواستند بخشی از سوریه را به عنوان گرو برای مذاکرات ژنیو نگه دارند تا رئیس‌جمهور اسد را مجبور به استعفاء نمایند. برخی دیگر می‌خواستند با بقیه گروه‌های «ولایت اسلامی» مبارزه کنند و احتمالاً قصد داشتند با فروش اسلحه و مزدور تجارت کنند. در سیاست کاربردی رسمی ایالات متحده آمریکا هر سه هدف ذکر شده است: اولاً باید داعش به طور نهائی و برای همیشه نابود گردد. دوم باید مانع از این شد که ایران نفوذ خویش را در منطقه گسترش بخشد و ثالثاً باید جامعه مدنی مورد حمایت قرار گرفته و در ایجاد ساختارهای ویژه خود تشویق و ترغیب گردد تا پس از سقوط بشار اسد قادر به حکومت بر کشور باشد.

در ۲۰ پایگاه نظامی در شرق رود فرات و همین‌طور پایگاه نظامی التنف در مرز سه کشور اردن، عراق و سوریه در این زمان ۲۰۰۰ سرباز از واحدهای ویژه ارتش آمریکا و به همین تعداد مزدوران شرکت‌های امنیتی خصوصی مستقر بودند. وزارت امور خارجه آمریکا از طریق آژانس‌های امریکائی برای رشد و توسعه و همین‌طور USAID کارشناسان فراوانی برای جمع‌آوری مین، نصب کابل برق و تیلیفون، جاده‌سازی و ساختمان واحدهای مسکونی و همین‌طور برای بهبود مدیریت اداری به این مناطق اعزام داشت. در بین افراد نامبرده مأمورین جاسوسی جهت وظایف ویژه نیز وجود داشتند.

در ماه مارچ ۲۰۱۸ ترمپ اعلام کرده بود که می‌خواهد سربازان امریکائی را «به خانه» بازگرداند. ولی در وزارت امور خارجه، پنتاگون و در سازمان‌های جاسوسی آمریکا طرح‌های دیگری وجود داشت

فرستاده ویژه «برت مک‌گورک» هماهنگ‌کننده مبارزه علیه داعش همراه «ویلیام روباک» رئیس امریکائی هیأت مشاور پیمان بین‌المللی ضد‌داعش، مناطق شرق رود فرات را مورد بازرسی قرار دادند تا از نظر فکری به فرماندهان و سیاستمداران و جامعه مدنی محلی کمک کنند. «گروه سوریه کوچک» به رهبری ایالات متحده آمریکا در نظر داشت در جنوری ۲۰۱۸ از مناطق شرق رود فرات ایالت ویژه خود را به نام «ایالت شرق فرات» پایه‌گذاری کرده و از این طریق در مذاکره‌های ژنیو مانند «شورای عالی مذاکره» که از طرف غرب و کشورهای حومه خلیج مورد حمایت قرار دارد، به مذاکرات دعوت شده و حق رأی دریافت کند. «گروه سوریه کوچک» در آن زمان از ایالات متحده و بریتانیا و فرانسه و اردن و عربستان سعودی تشکیل می‌شد، که در این میان مصر و المان نیز به آن‌ها پیوسته‌اند. ولی رئیس‌جمهور ترمپ ظاهراً برنامه‌های وزارت امور خارجه و پنتاگون را قانع کننده نمی‌دانست و تمديد مأموریت نیروهای آمریکا در سوریه را برای ۲ سال دیگر رد می‌کرد. قرار بود نیروهای ایالات متحده تا پایان سال ۲۰۱۸ از سوریه خارج شوند و اکنون درست همین امر صورت می‌گیرد.

استعفای وزیر دفاع «جیم ماتیس» یک روز پس از اعلام خروج نیروهای آمریکا از سوریه از سوی رئیس‌جمهور ترمپ نشان داد که ماتیس با خروج نیروها موافق نبود و هیچ‌گونه شانس دیگری برای ترمپ باقی نماند تا مانند بهار سال جاری نظر او را تغییر دهد.

انتقاد از طرف حزب جمهوری‌خواه و یا دمکرات‌ها و یا رسانه‌ها ترمپ را ناراحت نمی‌کند. تصمیم او مربوط به مسایل داخلی کشور است. او قصد دارد انتخاب‌کنندگان را متقاعد سازد و سربازان آمریکا را «به خانه» بازگرداند. هزاران پیشکسوت امریکائی مریض و علیل و دچار افسردگی و بیکار و یا قادر به کار نیستند. بدبختی و مصیبت آنان خانواده آن‌ها و همین‌طور جامعه آمریکا را رنج می‌دهد. سیاست خارجی برای ترمپ یک معامله بازرگانی است. تنها اگر برای او و ایالات متحده به صرفه باشد او آماده است، سرمایه‌گذاری کند. در غیر این‌صورت بهتر است دیگران این وظیفه را به عهده بگیرند و یا مخارج خدماتی را که ایالات متحده ارایه می‌کند، بپردازند.

اروپا خشمگین است

شرکای اروپایی سیاست‌های تهاجمی آمریکا در سوریه و همین‌طور رسانه‌های مربوطه بسیار خشمگین اند. بریتانیا، فرانسه و آلمان اقدامات خود را علیه داعش ادامه خواهند داد. فرانسه از سال ۲۰۱۶ با نیروهای ویژه در سوریه حضور دارد که در این بین تعداد آن‌ها به ۲۰۰۰ نفر رسیده است. حضور آنان برای «حمایت از کردهای سوری که از طرف نیروهای دمکراتیک سوریه رهبری می‌شود» هرچند از طرف پاریس هرگز تأیید نشده ولی در اپریل سال ۲۰۱۸ از طرف وزیر دفاع آمریکا «جیم ماتیس» مورد تأیید قرار گرفت. فرانسوی‌ها می‌توانند (با بازیگران دیگر) فرماندهی را در پایگاه‌های نظامی آمریکا که انحلال آن‌ها غیرمحمتمل به نظر می‌رسد، عهده‌دار شوند. تعهدات فرانسه در مورد سوریه به ویژه از این‌رو بسیار تحریک کننده است، زیرا فرانسه به عنوان قدرت قیم سابق، مدت‌ها مانع استقلال سوریه شد و به شکل خونینی آن را سرکوب کرد.

در کنار آن‌ها احتمالاً انگلیس‌ها قرار خواهند داشت که به همین صورت نیروهای ویژه آن‌ها برای سوریه در حرکت اند. در مناطق شرقی رود فرات و پایگاه نظامی التنف هم‌اکنون نیروهای ویژه انگلیس برای تعلیم و حمایت مبارزان محلی مشغول به کار اند. علاوه بر آن، انگلیس‌ها احتمالاً بدون اونیفورم در ادلب و نقاط دیگر زیر کنترل نیروهای اپوزیسیون فعالیت می‌کنند. تعداد آنان مشخص نیست.

آن‌ها همراه آلمان و هلند و ناروی و بلجیم و دیگر کشورهای عضو اتحادیه اروپایی اکنون باید تصمیم بگیرند که آیا راه ایالات متحده آمریکا را دنبال کنند و یا نیروهای خود را به کشورهای همسایه سوق دهند. تعلیم ارتش کماندونی انقلابی (مغاویر الثوره) (نسخه جدیدی از «ارتش نوین سوریه» که با شکست روبه‌رو شده بود) را مثلاً می‌توان در اردن ادامه داد.

برای سربازان اروپایی نیز عقب‌نشینی از مرز سوریه/عراق در دستور روز قرار خواهد گرفت، اگر ترکیه و نیروهای نظامی همپیمان آن به کردهای سوری در مناطق شرقی فرات حمله کنند. در آن‌صورت نیروهای کرد و مبارزان SDF که در حال حاضر هنوز در شرق دیرالزور و هجین و ابوکمال در گذرگاه مرزی سوریه و عراق مبارزه می‌کنند به شمال خواهند رفت تا علیه ترکیه مقاومت کنند.

در هر حال محتمل است که خلاء نظامی که پس از خروج نیروهای ایالات متحده در شرق سوریه پدید خواهد آمد، به سرعت از طرف پیمان نظامی سوری/ایرانی/روسی جبران گردد. رئیس‌جمهور سوریه بشار اسد اعلام کرد: «هر سانتی‌متر» از سرزمین سوریه آزاد خواهد گردید. مناطق شرق فرات تنها از نظر استراتژیک مهم نیست، بلکه منابع مهم نفتی و گازی و پنبه و گندم و آب در آنجا قرار دارد.

کردها در جست‌وجوی همپیمانان جدید

کردها که از سال ۲۰۱۴/۲۰۱۵ یعنی از حمله خشن گروه‌های اسلامی سنی‌زگ داعش در عین‌العرب/کوبانی زیر چتر حفاظتی ارتش آمریکا قرار دارند، باید اکنون دل‌شکستگی سنگینی را تحمل کنند. همکاری با ایالات متحده در «سطح برابر» برای ترمپ بی‌اهمیت است. برای ترمپ نه شرکای همپیمان و نه منافع ژئواستراتژیک دارای اهمیت است. او در سطح «معامله» با رئیس‌جمهور ترکیه رجب طیب اردو خان به تفاهم رسیده، که از جمله «فتح‌الله گولن» واعظ به ترکیه تحویل داده نشود و در عوض یک معامله ۳,۵ میلیارد دلاری فروش اسلحه به ترکیه صورت گیرد: ایالات متحده آمریکا سیستم دفاع موشکی «پاتریوت» را در اختیار ترکیه قرار خواهد داد.

روز جمعه «الهام احمد» و «ریاض دارار» دو رئیس شورای دموکراتیک سوریه و فدراسیون دموکراتیک شمال سوریه در کاخ الیزه پاریس حضور یافتند تا در مقابل حمله اردو خان خواستار حمایت نظامی فرانسه شوند. مسؤول روابط بین‌المللی جنبش برای یک جامعه دموکراتیک TEV-DEM «خلیل الدار» گفت: «ما هرگز به نیروهای خارجی امید نیستیم. اگر ایالات متحده بماند ما به مبارزه خود برای رشد و تکامل اجتماعی ادامه خواهیم داد ولی اگر ایالات متحده عقب‌نشینی کند «تنها مسأله تعیین کننده، ابعاد مقاومت مردم خواهد بود.» احتمالاً مسؤولین کردهای سوریه همین‌طور در دمشق به مذاکره با دولت سوریه خواهند پرداخت. رشته مذاکره-با میانجی‌گری روسیه- هرگز پاره نشده بود، هر چند که نتیجه مذاکرات تاکنون بسیار ضعیف بوده است. اگر کردهای سوریه بپذیرند که ارتش سوریه-همراه روسیه- پرچم سوریه و روسیه را در مرز ترکیه برافرازند ممکن است که از ورود نیروهای ترکیه به سوریه جلوگیری به عمل آید.

ترکیه و اسرائیل قصد دارند خلاء ایجاد شده را پر کنند

ترکیه و اسرائیل قصد دارند خلائی را که در نتیجه خروج نیروهای امریکا از شرق رود فرات پدید خواهد آمد، پر کنند. اسرائیل «در هماهنگی با ایالات متحده» اعلام کرد که عملیات نظامی خود را علیه ایران در سوریه تشدید خواهد کرد. ترکیه می‌خواهد پروژه فدراسیون دموکراتیک کردهای سوریه را متلاشی کند. برای این کار ترکیه نه تنها نیروهای عملیاتی را که از ادلب خارج ساخته، اونیفورم تن آنها کرده و می‌خواهد آنها را از طریق ترکیه به شمالی شرقی سوریه اعزام دارد، بلکه همزمان با آن همکاری‌های کهنه خود را با باقیمانده‌های داعش تجدید حیات نموده تا از آنها در مبارزه علیه کردها استفاده نمایند.

ایران و روسیه در سوریه پیروز شدند

ایران و روسیه در سوریه پیروز شدند. آنها از رئیس‌جمهور سوریه بشار الاسد حمایت کردند و به او کمک نمودند تا ۷۰ درصد از خاک کشور را زیر کنترل دولت قرار دهد. علاوه بر آن، روسیه طبق قرارداد با دولت سوریه مجاز به استفاده از دو پایگاه نظامی در حمیم و طرطوس شد و همکاری تنگاتنگی با ارتش سوریه دارد. استقرار سیستم دفاع راکتی S 300 در کلیه بخش‌های کشور تقریباً به پایان رسیده و از این طریق حملات هوایی اسرائیل محدود گردیده است.

اگر دیپلماسی فعال بتواند از درگیری‌های جدید در منطقه جلوگیری کند، سوریه در سال آینده خواهد توانست به امنیت و ثبات اقتصادی دست یابد

در مذاکرات برای کمیسیون قانون اساسی سوریه که در ژنیو زیر سقف ملل متحد صورت می‌گیرد تا قانون اساسی سوریه را مورد بازنگری قرار دهد، روسیه و ایران و ترکیه در آستانه- با جلب نظر سوریه- پیشنهاد سازشی ارائه کردند که می‌تواند در اوایل جنوری ۲۰۱۹ اولین جلسه کمیسیون را مقدور سازد. علاوه بر آن، روسیه روابط سیاسی و اقتصادی خود را در تمام جهان عرب توسعه داده و تثبیت نموده و در این منطقه به عنوان قدرت حافظ نظم موجود شناخته شده است.

منبع: روبکون
تارنگاشت عدالت